

РЕШЕНИЕ

№ 122

гр. Б., 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАЯ Н. СТЕФАНОВА

при участието на секретаря РАЙНА Г. ЖЕКОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Н. СТЕФАНОВА Административно наказателно дело № 20232120205147 по описа за 2023 година

Производството по делото е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН и е образувано по повод жалбата на Е. И. С. с ЕГН ***** от село ... и съдебен адрес в гр.Б., ул.... чрез адв.К. К.- АК-Б. срещу наказателно постановление №22-0001160 от 21.11.2023 г издадено от директора на РД „АА“-Б., с което на жалбоподателя за нарушение на чл.147 ал.3 т.4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и на основание чл.181 т.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 (петдесет) лева.

Недоволен жалбоподателят моли съда да отмени наказателното постановление, като се изтъква неправилност. Според жалбоподателя не следва да носи вина за констатираното нарушение, тъй като нито е собственик, нито е длъжностно лице, което да търпи санкцията на чл.181 от.1 от ЗДвП. Претендира се разноси, но не е представено писмено доказателство за направени такива.

Редовно призован за открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява. За него се явява упълномощен адвокат. Сочат се нови писмени доказателства досежно процесуалната допустимост на жалбата.

За административнонаказващия орган редовно призован се явява ЮК надлежно упълномощен. Не се сочат доказателства. Претендира се присъждане на ЮК възнаграждение.

Съдът, като взе предвид изтъкнатите в жалбата доводи, прецени доказателствата по делото и съобрази закона, в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено от фактическа и правна страна следното: Жалбата е допустима по следните

съображения:

На първо място, същата е подадена от надлежно лице, посочено като нарушител. Съдът приема, че същата е депозирана в законоустановения срок за обжалване по чл.59 ал.2 от ЗАНН (лист 8 и лист 45 от делото) и съдържа изискуемите от закона реквизити. Жалбата е подадена пред материално и териториално компетентен съд и делото пред БРС е редовно образувано.

След като се запозна е представените писмени и гласни доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 30.10.2023г, около 14,10 часа, в гр.Б., в местност „П.“ до П. с. в посока на движение село М., жалбоподателят в качеството му на водач на МПС марка Мерцедес 2220 с рег. № ... от категория N3, извършвайки превоз на товари за собствена сметка (празен), по маршрут от гр.С. до село Т. по негови думи. При извършена проверка от инспектори в РД „АА“-Б. се оказало, че МПС не било представено за задължителен периодичен технически преглед валиден до 20.07.2023г, видно от протокол с рег.№31021650/20.01.2023 г. (лист 10 от делото). Водачът С. подписал акта без възражения и получил екземпляр от него.

В срока по чл.44 ал. 1 от ЗАНН не постъпили писмени възражения.

Като взел предвид писмените доказателства и акта административнонаказващият орган издал атакуваното наказателно постановление №22-0001160 на 21.11.2023г (лист 8 от делото) при идентична фактология на описанието на нарушението и при идентична както в акта правна квалификация. На основание чл.181 т.1 от ЗДвП на водача С. била наложена глоба в размер от 50 (петдесет) лева.

Горната фактическа обстановка се доказва по несъмнен начин от събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства.

От правна страна съдът намира следното:

На първо място, като акта, така и НП са издадени от компетентни органи и в кръга на тяхната компетентност (заповеди на лист 22 и 23 от делото). И двата акта са издадени в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Относно материално-правната и процесуалната законосъобразност и обоснованост на наказателното постановление:

При анализа на събраните доказателства, съдът достигна до извода, че административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение при издаването на наказателното постановление в частта му относно реквизитите по чл.57 ал.1 т4 ЗАНН.

В нормата на чл.181 т.1 от ЗДвП изрично е посочено, че субект на това нарушение е собственикът на МПС или длъжностното лице, което е задължено да представи на технически преглед автомобила. По делото са налице доказателства, че „В. е.“ ЕООД е собственик на процесното МПС (лист 15 от делото) . В същата справка е посочено, че именно жалбоподателят С. е представил ППС пред застрахователя за получаване на полица за застраховка „ГО“. Това обаче не го прави длъжностно лице. Няма документи, които да

доказват по несъмнен начин дали е бил назначен с трудов договор във фирмата и дали той е бил длъжностното лице, което следва да представя автомобила на технически преглед.

С оглед изложеното по-горе съдът направи извод, че административнонаказващият орган не е установил по несъмнен начин кой следва да носи отговорност за нарушението. Като не се доказва, че жалбоподателят е длъжен да представи процесния автомобил на технически преглед наказателното постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Предвид гореизложеното, Б.кият районен съд, V наказателен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №22-0001160 от 21.11.2023г издадено от директора на РД „АА“-Б., с което на Е. И. С. с ЕГН ***** от село ... и съдебен адрес в гр.Б., ул.... чрез адв.К. К.- АК-Б. за нарушение на чл.147 ал.3 т.4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и на основание чл.181 т.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 (петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административния съд в гр.Б. в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Б.: _____